

SLOVÁ NA ZAMYSLENIE

Perspektívy rozvoja ochotníckeho divadla vychádzali z reálnej skutočnosti, správne vystihli, čo v ochotníckom divadle je zárodok nového, prebýjajúceho sa do budúcnosti, čo ostáva pevným a zdravým základom aj naďalej a čo dožíva ako prežitok minulosti. Poslanie ochotníckeho divadla, jeho funkcia v dnešnej spoločnosti – jeho dnešok i zajtrajšok sa stal témou, nad ktorou uvažoval každý ochotnícky divadelník. Pri týchto úvahách vychádzal vari každý z troch základných črt kultúrno-spoločenského pôsobenia ochotníckeho divadla, ktorými sú: pôsobenie na diváka, výchova divadelného diváka a výchova samotného účastníka LUT, na ktorú sa dnes presúva ťažisko – výchova estetická, umelecká a morálna. Práve pre tento výchovný aspekt tre-

ba ochotnícku činnosť urobiť výsostne zaujímavou, príťažlivou a mnohotvárnou. Tvorivý, hľadačský prístup treba mať pri každej činnosti, aj takej, ktorá nemá bezprostredný reprodukčný efekt, ale prevážne črty školenia – vzdelávania sa. Vystúpenie pred divákom stáva sa iba súčasťou radostnej a zaujímavej tvorivej práce počas skúšok a prestáva byť jediným cieľom. Iba z túžby ukázať sa divákovi nevzniklo ani jedno dobré umelecké dielo.

Ide o hľadanie kvalitatívne nových ciest, ktorými sa môže uberať amatérske divadlo, aby nebolo iba príveskom alebo slabším odvarom profesionálneho divadla, ale jeho rovnocenným partnerom, so svojimi špecifickými znakmi a poslaním.

(Z diskusného príspevku Olgy LICHARDOVEJ, vedúcej divad. odd. OÚ Bratislava)

Co tomu říkáte?

Do redakcie nám došlo už niekoľko príspevků, týkajících se plenárních diskusí a diskusních kroužků. Hovořili jsme nadto o tomto problému s řadou účastníků Jiráskova Hronova. Od počátku přehlídky pozorujeme, že diskuse se často uchylují od stanoveného tématu, které není nějak náhodně volené a je v podstatě příspěvkem k obecné diskusi o perspektivách ochotnického divadla; např. po „Červených papučích“ se hovořilo skoro výhradně o dramaturgických problémech a na otázky herectví v satíře, jakkoli jsou důležité, došlo jen velmi málo. Jak si máme v té souvislosti vysvětlit fakt, že nám do redakční schránky docházejí dopisy, v nichž se autoři zamýšlejí právě nad oněmi obecnými tématy, na něž v diskusi nedošlo (tak jsme dostali příspěvky o divadle pro mládež, o modernosti v divadle, o herectví v satíře apod.).

To je velmi zajímavé a pro nás v pracovním kolektivu značně překvapující. Hovořili jsme o problémech řízení diskuse a jejího usměrňování k určenému tématu na schůzce pracovního kolektivu po představení Brechtova „Kavkazského křídového kruhu“. Pozorujeme totiž, že během úvodního referátu (a všechny měly zatím vysokou úroveň) bývá plénium nepozorné – účastníci trpně vyčkávají chvíle, kdy referent řekne, zda soubor hrál dobře či špatně, zda se dopustil těch či oněch chyb atd. Myslíme, že to má několik příčin. Patří k nim jistě i duševní pohodlnost a nechuť soustředit se, a pak i také trochu té senzativnosti, touhy vydechnout si, „jak se bude do souboru řezat“. Je to i utilitarismus, u některých pracovníků dost zakořeněný, touha dovědět se v Hronově „s konečnou platností“, zda třeba „Červené papuče“ hrát či nehrát, zda ve hře

Pokračování na 2. straně

DNES V 17 HODIN UCTĚNÍ PAMÁTKY MISTRA ALOISE JIRÁSKA U JEHO SOCHY V JIRÁSKOVÝCH SADECH.

FILOSOFSKÁ HISTORIE:

ROUBÍNEK (J. Nebeský)
a LENKA (B. Pultarová)

Co tomu říkáte?

(Dokončení z 1. strany)

typu „Marie Jančové“ herec má či nemá stát strnule bez gestikulace apod. Dále je to otázka vlastní přípravy na diskusi. Trochu zde také působí podléhání vlivu některých suggestivních řečníků: všimněte si, že třeba vystoupí-li někdo s důraznou obhajobou hry, hezkou chvíli se diskuse nese tímto tónem, než se objeví novátor, který diskusi zvrtné opačným směrem a nastolí tak eru protivníků. A přitom bývá často hezky dlouho omláno jedno a totéž, zatímco ubíhají drahocenné minuty, které mohly být věnovány důležitější a méně jasné otázce — třeba zrovna hlavnímu tématu. Tématu, které by nezodpovědělo jen dílčí a poměrně drobnou otázku, ale pomohlo by souborům hledat cestu při práci na vlastních inscenacích.

Vedle těchto příspěvků, týkajících se plenárních diskusí, přišly do redakce i návrhy na přebudování systému diskusí příštího Jiráskova Hronova. Jejich podstatu tvoří názor, že by bylo lépe prodloužit diskusní kroužky a při krátkých plenárních zasedáních shrnout problematiku v obou připravovaných referátech a diskusních příspěvcích. Co tomu říkáte?

Myslíme, že to jsou velmi dobré návrhy a že je budeme muset v příštích příštích přehlídce vzít v úvahu. Pozorujeme zvláště v poslední době, že velká plenární zasedání nepřinášejí takové výsledky, jaké byly očekávané.

DOTAZ:

Zaráží mě, že na celostátním aktivu ani při dalších jednáních 32. JH není žádný zástupce ČSM. Což se tam ne-soutěží a nehraje divadlo? Vždyť mládež je naše druhá směna!

ODPOVĚĎ:

Jste naivní a nežijete současností. Viděl jste už někdy, že by druhá směna šla také na první?

- am -

kávany — na aktivu v Gottwaldově, na nedělním aktivu poradních sborů v Hronově i na plenárních diskusích. Zřejmě se tato forma přežívá a proto myslíme, že by skutečně bylo lépe přistě přesunout těžiště diskusí do malých kolektivů, zaměřených podle specializací. A bylo by velmi dobře, kdyby do těchto malých kolektivů přišli i členové souborů. A pak nám leží v hlavě ještě jedna věc: v poslední době se v našem veřejném i politickém životě uplatňují večery otázek a odpovědí. Možná, že by se zde přistě dalo využít i tohoto principu.

Byli bychom velmi rádi, kdybyste nám napsali svůj názor na všechny tyto problémy: měla by se o nich rozvinout široká diskuse, na jejímž základě by pak bylo možno využít co nejúčelněji všech možností, které ústřední přehlídka poskytuje. Schránka na náměstí čeká!

Redakční kolektiv a Eva Machková, tajemník pracovního kolektivu JH

Ke hře

Svatba sňatkového podvodníka

Hra je to nenáročná, s několika vtipnými komickými situacemi; čerpá svůj humor z dneška, a to z problémů, které nejsou jen tak pro legraci. To je dávno známá pravda po stránce dramaturgické.

Otázky k inscenaci:

Tempo a gradace komedie je veledůležitá věc — lze ji změnit na seriózní popis situací?

Pro herecké výkony je jeden těžší problém: jak ztvárnit stále se stupňující nadsázku v některých scénách (myslím tím scény vzniklé následkem odhalení Klapáčka jako sňatkového podvodníka)?

Jak využívat kontaktu s divákem, který je této hře předepsán již autorem v postavě hlavního hrdiny (a také i Fikrleho a dalších)? Jít cestou pouhé rozmluvy s divákem nebo vytvářet daleko ostřejší kontrasty mezi scénami a gradovat je? V souvislosti s tím tu je otázka připravování point, nebezpečí jejich zdvojování, a chybí vytěžení maxima a vtipů a hříček v textu.

Včerejší inscenace je rozhodně promyšleně zpracované představení, bohužel však až příliš „poučené“ pražskou inscenací. Je „seriózní“ a někdy příliš uhlazené proti duchu textu. Příčiny dlužno hledat mnohdy v otázkách svrchu uvedených. Zejména zpomalování některých dialogů oslabuje účinek pointy (např. závěr 2. obrazu). Přesto nutno zdůraznit závažný kladný rys — že toto představení usiluje o dobrý vkus, nejde jen cestou laciných špílů. A toutéž cestou jít není lehký úkol!

- pp -

Z rozhovorů při kávičce

Rozhovor s členem Divadla Vítězného února v Hradci Královém STANISLAVOM ZINDULKOM začal už vtedy, keď vkročil k nám do redakcie s otázkou: „U vás je U nás?“ a pohotovo pokračoval: „Dole mně totiž řekli — „zde jsme my a U nás je nahoře“. — Odošli jsme sa na kávičku a začali sme.

Dúfam, že tento raz neprednesiete len niekoľko drobných pripomienok (hovorím výhražne). Čo by ste ako herec kládli najviac na srdce ochotníkom?

Nevedel som, že ste zákerná (odpoveď dokazuje, že pochopil) — ale k veci. Základnou požiadavkou všetkých, ktorí hrajú ochotnícke divadlo je, aby sa naučili dívať na pripomienky a kritiku ako na vec, ktorá pomáha. Ak herec pozná svoje chyby, vie čo má naprávať. Ak sa dá popliesť falšnou slávou, blahoželaniami známých (aj vtedy, ak je najlepši vo svojom kolektive), takže prijíma kritické slová, hoci dobre mienené.

Aké nedostatky ste pozorovali v ochotníckych predstaveniach?

Každý poctivý ochotník vie, čo je to robiť dobré divadlo. No sú i takí čo si myslia, že k tomu stačí ovládanie textovej predlohy a jej memorovanie. Ďalší pridávajú k tomu „prežívania“ a sú šťastní ak sa môžu pochváliť, že sa na javisku skutočne rozplakali. No iná je pravda v živote, iná na javisku. Vyvoláť tento pocit treba v divákovi a nie len v sebe. A na základe životnej pravdy vyjadriť pravdu javiskovo. Preto nesmieme podceňovať ani v ochotníckom divadle hereckú techniku. Samotný text je len malá časť života postavy. No herec sa musí snažiť poznať celú postavu. Zladen človek nie je taký, akým sa nám javí na prvý pohľad. Ak ho dobre poznáme, vidíme, že je zložitejší, že má zaujímavé charakterové rysy, osobné vlastnosti a znaky. Objavovanie postavy je vec do určitej miery dobrodružná — skýsi detek-

tívny postup. Herec sleduje, stopuje postavu a uvažuje, čo by sám urobil v určitej situácii. — Zisťuje, aký je tento človek na pracovisku, doma, aký má vzťah k ľuďom, k prírode, k pracovnému kolektívu a pod. A z týchto konštatovaní vychádza pri vytváraní postavy.

Čo sa stane, ak herec toto všetko zanedbá a omedzí sa na text?

Nevytvorí postavu. To, čo mu na javisku výjde, je ploché, šedivé, nevýrazné a nezáujímavé. — No chceme sa dotknúť ďalších nedostatkov, ktoré som vypočul v niektorých ochotníckych hereckých výkonoch. Mnohí herci používajú málo výrazových prostriedkov. Mímika herca, pohľad očí, pohyb na javisku a maximálna sústredenosť pomáhajú hercovi vytvárať plnokrvnú postavu. Ak herec len memoruje text, bez vzťahu k partnerovi, ak sa jeho odhovorom stráca z javiska a nežije s ďalším dejom, ostáva jeho prejav hluchý, nepresvedčí nás. No a správna javisková reč je požiadavka prirodzená.

Ktorá z Vašich postáv bola najzaujímavejšia?

Najviac som získal na rolách, ktoré mi nešli a neúspechy ma naučili viac ako úspechy. Najvýznamnejšou bola moja práca v Brechtovom Nezadržiteľnom postupe Artura Uie a najzaujímavejšia v Kohoutovej Ceste okolo sveta za 80 dní, kde som hral 16 rôznorodých, ostro odcharakterizovaných postáv. Fantázia naplno.

Ako pozeráte na Jiráskov Hronov? Ako viem, ste tu po prvý raz.

Nevedel som si ho predstaviť. No svojim radostným, kypiacim a búrlivým životom (spolu s frontami na všetko — doslova), svojou dennou i nočnou hlučnosťou pripomína mi akási ochotnícku divadelnú spartakiádu. Páčí sa mi, že mnoho účastníkov sa zaoberá teóriou a tak to má byť.

Žiaľ, musíme končiť. Pridelených 50 riadkov na náš rozhovor je iste málo — no dúfam, že ich dodržíme. Ďakujem za príjemný rozhovor.

Rozhovor viedla: Hanka Krčulová

DISKUTUJEME O PORADNÍCH SBORECH

Po dvojročnéj práci na ovplyvňovaní dramaturgie divadelných súborov a zvyšovania počtu ich členov, stojí teraz pred ochotníkmi Senického okresu úloha skvalitňovania predstavení, prenesenie doterajšieho ťažiska ich činnosti na vnútorný život, výchova diváka a popri popularizovaní malých javiskových foriem a divadiel poézie ďalšie získavanie mládeže a detí do tejto záujmovej činnosti. Sú to všetko úlohy dlhodobé a pomoc pri ich zabezpečovaní očakávame v prvom rade od členov OPS pre umelecké slovo, ktorí nám už v doterajšej činnosti — najmä svojimi radami — pomohli vyriešiť mnohé problémy. V septembri čaká na nich opäť prieskum práce niekoľkých súborov. Z jeho výsledkov chceli by sme vychádzať pri hľadaní novej ces-

ty k systému sústavného vzdelávania režisérovi a členov súborov. Budú to opäť členovia OPS, ktorí premyslia a poradia či ľudové akadémie umenia, kluby umenia, divadlá poézie, spolu so školeniami s novým poňatím pomôžu nám úlohu splniť. Budú taktiež prejednávateľ a vyjadrovať sa k plánom, tematike a metódam, zameraným na splnenie tejto úlohy. Bude to úloha nemalá, a preto činnosť členov OPS bude zameraná hlavne na tento úsek pomoci súborom. Jednotlivých členov požiadame o konkrétnu pomoc slabším súborom pri organizovaní školení svojich členov. V plnení úlohy prenesenia ťažiska činnosti súborov na vnútorný život využijeme opäť výsledkov spomínaného prieskumu, a to u súborov, ktoré už takúto činnosť organizovali, alebo plánujú. Dobré vý-

sledky zverejníme v materiáloch, ktoré pripravujeme pre náš októbrový aktív. Začiatkom septembra pomôžu nám niektorí členovia pri zostavovaní vzorových okrskových plánov činnosti. Zverejnené dramaturgické plány majú podnietiť k plánovitej činnosti čím väčší počet ďalších súborov. Besedami o poslaní divadla, usporiadanými niektorými členmi OPS prostredníctvom organizácií ČSM chceme rozšíriť počet mladých v našich súboroch. Očakávame, že jednou z dôležitých úloh členov OPS bude vysvetľovanie nových smerníc STM, rady pri uvádzaní nového súťažného poriadku STM do života, ako aj pomoc pri zabezpečovaní úloh, ktoré z neho vyplývajú.

Súčastou OPS je dramaturgická rada. Jej členovia plnili dosiaľ jednu z najdôležitejších úloh pri usmerňovaní vo výbere repertoáru v okrese, čo sa prejavilo najmä pri schvaľovaní okresných dramaturgických plánov. Túto prácu mienime v budúcnosti ešte viac skvalitniť aj tým, že jednotliví členovia budú sústavne študovať nové hry, aby v kolektívnych posedeniach mohli ich k štúdiu odporúčať — alebo neodporúčať.

Nemožno tu uviesť podrobný plán OPS ani zhodnotiť celú jeho doterajšiu prácu. Je však isté, že nám už v mnohom pomohol a že jeho funkciu budeme ešte dokonalejšie využívať pri zabezpečovaní nového socialistického ochotníckeho divadla v našom okrese.

Vladislav Brza

Mohou ochotníci hrať Brechta?

Tato otázka se v podstatě stala osou plenární diskuse po představení svitavského souboru. Tuto otázku položil i úvodní referát Jiřího Beneše a zodpověděl ji kladně.

Jeho výklad, založený na studiu Brechtova díla, objasnil posluchačům základní principy epického divadla a ukázal, co znamenají pro herce i diváka. Přesvědčivě vyvrátil mylný názor, že Brecht chce působit jen na rozum, což prý spíše odpovídá charakteru německého diváka, nikoliv na jeho cit. „Kavkazský křížový kruh“ je však právě divadlem velkých komunistických myšlenek, spojených s city nové kvality, což potvrdila včerejší inscenace a její silné působení na obecenstvo.

Uplatňovat brechtovské požadavky znamená překonávat konvenční herectví; protože je to těžké, vede to soubor, který se nedá obtížemi odradit, k láskyplnému zabývání se Brechtem a jeho prostřednictvím i k hledání výrazových prostředků moderního divadla.

A proto otázku „Více nebo méně Brechta“ si nebudou klást ti ochotníci, které k němu nepřivedla módní vlna, nýbrž snaha poznávat nové formy jevištního projevu, touha dále se učit. Takové ochotníky nebudeme obviňovat z velikašství, jestliže se pokusí inscenovat některou z jeho her. S. Beneš přímo na citátech ukázal, že mluvil-li Brecht o studiu divadelního umění a jeho funkci, měl na mysli i ochotníky.

Východiskem hodnocení inscenace (s. Drobná) se stalo „zamyšlení nad textem“ a přineslo souboru — a zvláště jeho režisérovi — mnoho dobrých podnětů k další práci na hře (nejdůležitější z nich: prolog nemá v inscenaci příčinnou souvislost s příběhem Grušiným a Azdakovým; nesprávné pojetí role Zpěváka).

Zásadní problémy tohoto rozboru i ostatních diskusních příspěvků shrnul s. Mihula takto:

Svitavští dali příklad ostatním souborům, aby se zabývaly Brechtem, jenž znamená výraznou etapu ve vývoji moderního divadla. Je samozřejmé, že ochotnícký soubor se může — nebo dokonce má poučit u profesionálního divadla o přístupu k Brech-

tovi — režisér však musí dobře zvážit, co může v mezích možností svého souboru i technického vybavení tvůrčím způsobem převzít a kde se raději spolehnout na vlastní invenci. Pokud je to v silách souboru, nechť i epizodní postavy se stanou stejně výraznými nositeli myšlenek hry jako jimi byli oba představitelé hlavních rolí — Gruši a Azdaka, jejichž výkony byly nadprůměrné. - ot -

K zítřejší diskusi

„Divadelní soubor OB Kosice (okres Hradec Králové) má téměř 30 členů, soubor svépomocí vybudoval nové jeviště, buduje v obci přírodní divadlo, ve spolupráci se svazáckou organizací buduje parket. V obci byla uspořádána květnová přehlídka divadelních souborů.“ (Zápis v evidenčním listě souborů).

„Divadelní soubor OB Kosice uvedl hru Poklad (dramatizace díla A. Jirásky). Hra s několika dobrými herckými výkony, používá ještě starých výrazových prostředků, chybí určitější myšlenková koncepce.“ (Zápis okresní poroty).

Takovýto příklad je myslím typický. Vesnický soubor, jehož společenské působení znamená pro život obce velmi mnoho, má zatím průměrnou, někdy i podprůměrnou úroveň. Diskuse o vesnických souborech musí mluvit o otázce, zda je možné, aby všechny vesnické soubory měly velmi dobrou umeleckou úroveň. Nebo zda je správné vidět jejich společenský význam v životě obce především, absolutní reprodukční výsledky jejich činnosti v druhé řadě.

Rozhodně každý soubor by se měl stát střediskem výchovné práce, především směrem k členům souboru! Vytvářet inscenace na úrovni dobrého vkusu! Poradní sbory musí hledat cesty, jak zapojit do kursů jednotné soustavy vzdělávání právě vedoucí těchto vesnických souborů. Kde hledat základy pro výchovnou práci ve vesnických souborech?

Situace není na tomto poli jednoduchá. Nelze ji však zjednodušit na to, že vizitkou práce poradního sboru budou tři velké městské soubory — a vesnické soubory se budou jen vykazovat. - PP -

V hotelu Radnice mají ve vyšších poschodích zvláštní systém volného ustájení. Není to zásluha obsluhujícího personálu, ale hostů, kteří často stelou pod sebe.

SLYŠELI JSME V DISKUSI

... hlas z pléna: „Nejsou-li peníze na lepší zesilovač, vyberte aspoň dvacet korun na pořádnou sekeru!“

S. Zindulka nato pohotově: „Každý ochotník by měl umět mluvit tak, aby mu bylo rozumět i bez mikrofonu; — a ušetříme dvacet korun!!!“

O soudní scéně Kavkazského křížového kruhu se s. Zindulka vyjádřil: „Oni to hrajou jako kdyby už o zkouškách dvě děti roztrhli — a teď se bojí o to třetí —!“

A do třetice s. Zindulka, který v závěru svého obsáhlého expozé prohlásil: „Měl jsem ještě několik poznámek, ale já to vždycky zapomenu — takže to, co jsem chtěl říci, jsem vlastně vůbec neřekl.“

Předsedající: „Prosím soudruha, který právě domluvil, aby řekl své jméno.“

Diskutér: „Nepovím.“

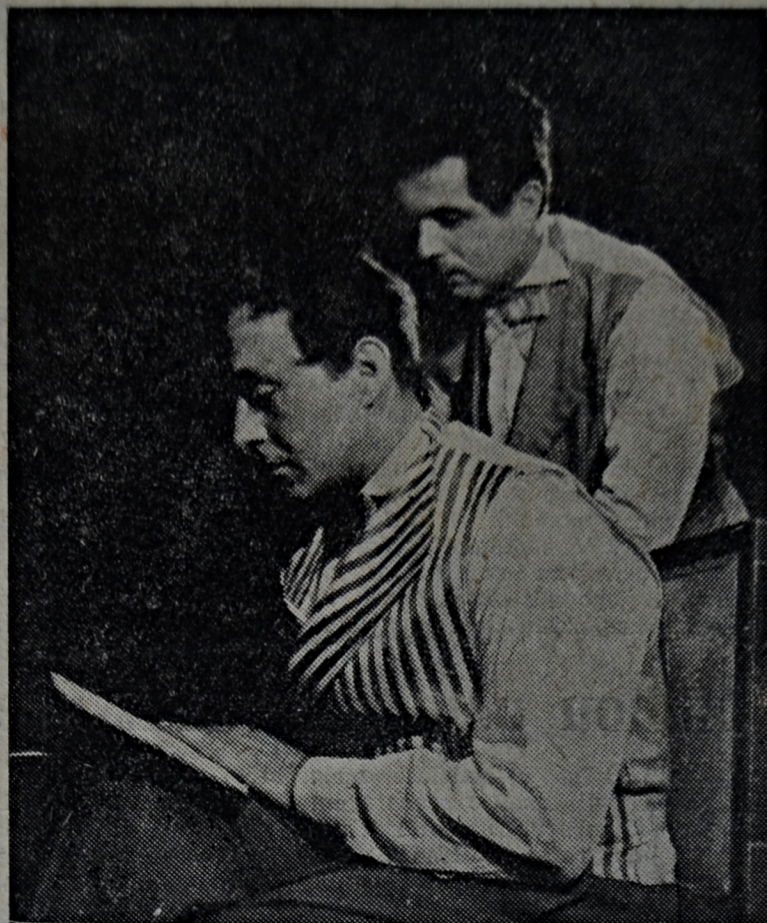
A všichni se srdečně zasmáli.

Dvakrát Filosofská historie

Dnes uvidíme na Jiráskově Hronově Jiráskovu hru. Filosofská historie je sice na první pohled průzračná a prostá, na rozdíl od Jiráskových velkých dramatických fresk zdánlivě snadno inscenovatelná — nedejme se však prvním dojmem mýlit. Mnoho — a vlastně všechno tu záleží na režijní koncepci, která může předloze prospět nebo naopak ublížit.

Kroužek divadelních ochotníků „J. K. Tyl“ Osvětové besedy Sezemice měl na promyšlené inscenování Filosofské historie poměrně dosti času. Objevila se v jejích repertoáru už v sezóně 1960/61, načež byla obnovena znovu letos. Dvojnásobné studium opravňuje tedy k předpokladu, že soubor udělal pro představení skutečně všechno, co bylo v jeho silách.

Sezemický soubor, většinou tvořený mladými lidmi, z nichž více než polovina jsou dělnice a dělníci, ostatní pak studenti, učitelé, úředníci a zaměstnanci všeho druhu, nepracuje právě v růžových podmínkách. Od loňského jara se jejich divadelní sál adaptuje, nemají tedy kde zkoušet a scházejí se podle možnosti v kanceláři MNV, ve sborovně školy, v soukromí nebo na rozestavěném jevišti. Přesto svoji činnost nepřerušili a pokračují pravidelně jak ve studiu her pro dospělé i pro děti, tak v estrádách, literárně dramatických pásmech — i ve školeních různého typu. Spolupracují také s místním rozhlasem, podílejí se brigádnicky na přestavbě svého divadla, chodí pomáhat přátelům do místního JZD. Jeden z členů souboru, učitel na místní devítiletce, vede dramatický kroužek pionýrů, jeden člen navštěvuje krajské divadelní studio při profesionální scéně a přenáší nově získané poznatky do souboru. Zkrátka — je to poctivě, cílevědomě pracující soubor a my mu přejeme k dnešnímu vystoupení hodně zdaru. — lht —

V. Holický a F. Novotný v rolích VAVŘENY a ŠPÍNY ve Filosofské historii

Bol som v krúžku

(V krúžku réžie dr. Lokvencovej).

Myšlienky:

Nenašiel som v hre hlbších myšlienok. Navrhujem vypustiť prológ.

Nová hra s novou témou, ale hraná starými spôsobmi.

KKK (Kaukazský kriedový kruh) nepresvedčil. Prológ nebol výrazný, tým sa otupila myšlienka zovšeobecnenia príbehu Gruši a cudzieho dieťaťa.

Vzťah medzi prológom a hrou som pochopil na ulici.

Bol to Brecht očami Sokolovského.

Hľadali cestu podľa Sokolovského.

Otázky:

Brecht dáva do súvislosti neživú pôdu so živým dieťaťom.

Zdá sa mi to nevyrovnané.

Načo je tam prológ? Hra sa môže hrať aj bez neho.

Videl som Brno. Po začiatku som vedel, čo uvidím. Ale prečo by som to mal vraviť tým, ktorý Brno nevideli? Je možné ochotníkom zvládnuť Brechta bez profesionálnej pomoci alebo vzoru?

Vysvetlenia:

Ochotníci sa vždy učili od profesionálov. Je to treba. Záleží, ako sa kopíruje a čo sa kopíruje.

Neobjavujeme s veľkou námahou tam, kde je už objavené.

Ochotníci musia byť teoreticky pokutejší, aby si mohli svojsky vykladať Brechta.

Ž. Řihová a B. Pultarová v rolích SLEČNY ELIS a LENKY

Hlas:

Keby som bol všetko toto predom vedel, inakšie by som sa díval na predstavenie a jeho myšlienky.

Kolektívny dojem:

Predstavenie malo vysokú úroveň a silne posobilo na diváka.

Výkony Gruši (aj keď sa mimoriadne podobala Fialovej) a Azdaka patria medzi veľké výkony a znesú profesionálne meradlá.

Záver:

Ide sa na hodnotenie do pléna!

DNES

- 8.00 Diskuse v kroužcích v budově ZDS
- 10.00 Plenární diskuse na téma: Práce mladých v souboru
- 12.00 Polodenní výlet na Turov (odjezd od in(ormační kanceláře JH)
- 13.00 Vítání souboru OB Sezemice
- 14.30 Hrajeme vám od podlahy Staročeská dechovka ZK ROH MAJ
- 15.30 Alois Jirásek FILOSOFSKÁ HISTORIE
- 17.00 Uctění památky Mistra Aloise Jiráska u jeho sochy v Jiráskových sadech.
- 18.00 Pestrá směs tanečních melodí, taneční orchestr ZK ROH MAJ
- 20.00 Alois Jirásek: FILOSOFSKÁ HISTORIE

ŽÍRA

- 8.00 Práce v diskus. kroužcích v budově ZDS
- 10.00 Plenární diskuse na téma: Práce vesnických souborů
- 13.00 Vítání souboru Divadelního studia Josefa Skřivana při Kulturním středisku B. Václavka, Brno
- 14.30 Koncert Staročeské dech. ZK ROH MAJ
- 15.30 V. K. Klicpera: HADRIÁN Z ŘÍMSŮ
- 18.00 Promenádní koncert dechového orchestru ZK ROH Tepna Náchod
- 20.00 V. K. Klicpera: HADRIÁN Z ŘÍMSŮ

U NÁS — zpravodaj 32. Jiráskova Hronova. Vydává Ústřední dům lidové umělecké tvorivosti s Přípravným výborem 32. Jiráskova Hronova. Redakční radu řídí Jiří Valenta. Redaktoři: K. Daks, H. Krčulová, dr. O. Lhotová, P. Průša, R. Thrun, J. Vedral, M. Votavová, vedoucí redakce J. Šrámek. Distribuce: Přípravný výbor 32. JH. Tiskne Jiskra tiskařské závody, n. p., Pardubice, provoz 24 Hronov N-05*21594